

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

955

Орг. јед.	Број	Предлог	Вредности
01	559-5/100/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 7. Предлога закона брише се.

Образложење

Не може се овим законом прописивати нешто што се већ регулише другим законом. Предложени члан је непримењив.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Никола Савић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

955

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	1357-3160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

У члану 6. став 1. Предлога закона речи „могу поверити“ замењују се речју „повериће“.

Образложење

Предложени члан потврђује став Српске радикалне странке да се послови легализације објеката морају вршити у градским општинама.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Александар Шешел

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

Орг. јед.	Број	Предлог	Вредности
09	37-3160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 5. Предлога закона брише се.

Образложење

Невероватан је став предлагача да власници објеката без грађевинске дозволе морају да плате порез, а не дозвољава им се прикључење на електричну мрежу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Срето Перић

Срето П. Перић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

95

Орг. ред.	Број	Прилог	Вредности
01	59-3160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 3. Предлога закона брише се.

Образложење

Неприхватљив је предлог да се у поступку озакоњења грађанима ускраћује право на жалбу на решење о рушењу објекта. Рушење након правоснажног решења је правичније.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Ружица Николић

Николић Ружица

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

95

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	1351-3160	18	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

У члану 2. новом члану 6. став 1. Предлога закона после речи објеката, додаје се текст „до дана ступања на снагу овог закона“, а остатак текста брише се.

Образложење

Неодговорно је предлагати да грађани трпе последице због неефикасности државних и органа локалних самоуправа.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Наташа Јовановић
Наташа Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

955

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
ОА	1351-3160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 1. Предлога закона брише се.

Образложење

Предложени члан би био извор злоупотребе и корупције и не би допринео решавању проблема који имају власници објеката изграђених без грађевинске дозволе.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Вјерица Радета

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
16. октобар 2018. године
Београд

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

10⁰⁹

Орг. јед.	Број	Предлог	Вредности
01	357-3/60		

18

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12-пречишћени текст) подносимо амандмане на **Предлог закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу**.

АМАНДМАН I

У члану 1. Предлога закона, којим се мења члан 4. Закона о озакоњењу, додаје се нови став 5. који гласи:

„Иза досадашњег става 6. који постаје став 5. додаје се нови став 6. који гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана овај закон се примењује и на објекте за које је издато решење о грађевинској дозволи, а који се користе без издатог решења о употребној дозволи, као и на посебне делове тих објеката који су теретним правним послом пренети на трећа лица до 29. јануара 2014. године, у ком случају се озакоњење врши на име лица које у поступку озакоњења достави правни основ за стицање права својине на том објекту, односно посебном делу објекта.“

Досадашњи став 6. постаје став 7.

Образложење

Амандманом се предложи допуна члана 1. Предлога закона, којим се мења члан 4. Закона о озакоњењу, тако што ће се додатним ставом омогућити озакоњење свих објеката који су грађени уз грађевинску дозволу, а за које употребна дозвола није издата или зато што нису плаћени доприноси за уређење грађевинског земљишта или зато јер се изашло из габарита из грађевинске дозволе. На тај начин се ти објекти изједначавају са објектима који су грађени без икакве дозволе или су грађени са дозволом уз одступање у габаритима, због чега за њих није могла бити издата употребна дозвола. На овај начин се прецизира нејасна одредба у погледу права тих лица да траже озакоњење када је инвеститор недоступан или избегава обавезу да прибави употребну дозволу, односно да озакоњи објекат који је градио са или без грађевинске дозволе.

Наравно, постављен је услов да је инвеститор тај објекат отуђио трећем лицу пре ступања на снагу Закона – 29. јануара 2014. година. Овај услов је прописан како би се спречиле злоупотребе након ступања на снагу закона, као што су фиктивни бестеретни преноси на сроднике и пријатеље.

Упис би се вршио на лице које достави правни основ за стицање права својине а то би била само два документа:

- 1) оверени уговор о куповини стана у изградњи; и
- 2) записник о примопредаји стана, или други доказ о уласку у посед стана, укључујући и уверење инфостана о плаћању комуналија или уверење или Пореске управе о плаћању пореза на имовину за ту непокретност.

Формулација одредбе омогућава да решење о озакоњењу гласи и на лице које је стекло непокретност од правног следбеника инвеститора (првог купца), што је предуслов за успостављање правне сигурности за лице у чијем интересу се озакоњење спроводи, а то је ванкњижни власник непокретности која је предмет озакоњења.

Дакле, предложеном изменом се омогућује озакоњење на име савесног купца посебног физичког дела зграде, уместо да се озакоњење врши на несавесног инвеститора, чиме се спречава ризик да се повериоци инвеститора наплате продајом посебног дела објекта у извршном поступку. Напомињемо да у том посебном делу објекта савесни купац по правилу станује већ годинама, јер га је купио од инвеститора и ушао у посед далеко пре него што је настало потраживање које би се наплатило у извршном поступку. Пошто се по Закону о поступку уписа у катстар непокретности и водова имовина стиче уписом у катастар, а не закључењем уговора о продаји, ако би решење о озакоњењу гласило на инвеститора, он би се сматрао власником, па би посебни део непокретности могао бити продат у извршном поступку ради намирења његових касније насталих дугова, што се спречава овим решењем.

Без предложене измене неће бити могуће озаконити велики број објеката, а пре свега стамбених зграда чија изградња је поседица толерисања градње од стране несавесних инвеститора, који су трећим лицима продавали станове на тржишту, а такви уговори су оверавани у складу са законом и у великом броју случајева власници тих посебних делова већ годинама плаћају порез на имовину за те станове.

Ако се предложено решење не буде прихватило, управо би лица која нису била несавесни инвеститори једина била ускраћена за право да озаконе објекат који су пре 29. јануара 2014. године куповали на контролисаном тржишту промета непокретности (уз судску оверу уговора и плаћање пореза на пренос апсолутних права). Намеће се питање да ли је држава спремна да баш тим лицима поруши објекте, због немогућности озакоњења.

Имајући у виду чињеницу да велики број власника не плаћа порез на имовину, јер чекају резултат процеса озакоњења, омогућавањем озакоњења ових објеката наплатили би се високи износи пореза на имовину за које је буџет ускраћен већ годинама.

АМАНДМАН II

У члану 16. Предлога закона, којим се мења члан 34. Закона о озакоњењу, додаје се нови став 5. који гласи:

„У ставу 9. речи: „се не може утврдити инвеститор, али“ бришу се, а после речи: „посебних делова зграде“ додаје се запета и речи: „а решење о озакоњењу посебног физичког дела гласиће на лице које достави доказ о правном основу за стицање права својине на том објекту, односно посебном делу објекта“.“

Досадашњи став 5. постаје став 15.

Досадашњи став 7. брише се.

Образложење

Амандманом на члан 16. Предлога закона се пре свега предлаже измена одредбе и члана 34. став 9. Закона о озакоњењу, како би се омогућило озакоњење на име савесног купца посебног физичког дела зграде, уместо на несавесног инвеститора, чиме се спречава ризик да се повериоци инвеститора наплате продајом посебног дела објекта у извршном поступку. Напомињемо да у том посебном делу објекта савесни купац по правилу станује

већ годинама, јер га је купио од инвеститора и ушао у посед далеко пре него што је настало потраживање које би се наплатило у извршном поступку. Пошто се по Закону о поступку уписа у катстар непокретности и водова имовина стиче уписом у катастар, а не закључењем уговора о продаји, ако би решење о озакоњењу гласило на инвеститора, он би се сматрао власником, па би посебни део непокретности могао бити продат у извршном поступку ради намирања његових касније насталих дугова, што се спречава овим решењем.

Такође, предлагемо да се одредба која је предложена као нови став 8. у члану 34. Закона унесе без измена као нови став 15. овог члана, јер је у супротном неопходно извршити усклађивање позивања у преосталим ставовима тог члана, како се не би у потпуности блокирало озакоњење стамбених и пословно-стамбених зграда.

АМАНДМАН III

У члану 22. Предлога закона, којим је додат нови став 1. у члан 41. Закона о озакоњењу, после речи: „прикључи на инфраструктуру“ додаје се запета и речи: „осим ако је тај објект усељен пре 29. јануара 2014. године и власник за њега плаћа порез на имовину“.

Образложење

Амандманом на члан 22. Предлога закона се предлаже допуна измене казнене одредбе из члана 41. став 1. Закона о озакоњењу.

Наиме, ако се усвоји предложени амандман омогућиће се прикључење на инфраструктуру објекта који су усељени пре 29. јануара 2014. године, под условом да се за тај објект плаћа порез на имовину. Сматрамо да би било нецелисходно онемогућити прикључење давно усељене стамбене зграде или куће на накнадно изведену инфраструктуру. Нпр. ако се накнадно изведе канализациона или водоводна мрежа, нелогично је онемогућити прикључење на исту објекта само из разлога ако је тај објект и даље у поступку озакоњења, који се води већ годинама, ако је евидентно да је исти усељен пре ступања на снагу овог закона и ако власник плаћа порез на имовину за такав објект.

АМАНДМАН IV

У члану 25. Предлога закона додају се нови ст. 2-4. који гласе:

„У поступцима озакоњења посебних делова зграде који су теретним правним послом пренети на трећа лица пре ступања на снагу овог закона, надлежни орган прво доноси решење о озакоњењу зграде, а потом и решење о озакоњењу посебног физичког дела за који је покренут поступак озакоњења, које гласи на лице које у поступку озакоњења достави правни основ за стицање права својине.

Такса за озакоњење посебног дела зграде утврђује се у поступку из става 2. овог члана у односу на тај посебан део, у складу са чланом 33. овог закона, с тим што плаћање те таксе неће утицати на раније утврђене обавезе инвеститора по основу доприноса за уређење грађевинског земљишта.

Ако инвеститор зграде чији се посебни делови озакоњују у складу са ст. 2. и 3. овог члана у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона плати раније утврђен допринос за уређење грађевинског земљишта, ослобађа се плаћања камате на главницу од

дана настанка те обавезе до дана ступања на снагу овог закона, осим ако је та обавеза утврђена правноснажном одлуком суда.“

Досадашњи ст. 2-6. постају ст.5-9.

Образложење

Амандман на самостални члан 25. Предлога закона се предлаже се како би се омогућило и ближе прописа о начин озакоњења посебни делови зграда, тј станови, пословни простори и гараже купљених од инвеститора који није прибавио употребну дозволу.

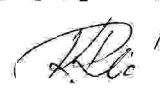
Предложено решење ће савесним купцима посебних физичких делова објеката омогућити спровођење поступка озакоњења до краја и уједно онемогућити пролонгирање поступка озакоњења од стране несавесних инвеститора који у пракси често блокирају поступак озакоњења зато што избегавају плаћање доприноса за уређивање грађевинског земљишта, на шта савесни купци посебних физичких делова објекта немају утицај. Одредбе овог члана омогућавају власницима посебних физичких делова да у циљу озакоњења свог посебног дела претходно спроведу поступак озакоњења стамбене зграде у целини, при чему надлежни орган проверава услове за озакоњење прописане овим законом, укључујући и прибављање документације из члана 11. овог закона.

Такође се прописује да исплата накнаде за озакоњење посеног дела објекта не утиче на већ утврђене обавезе инвеститора да плати накнаду за уређење грађевинског земљишта.

Новопредложеним ставом 4. се стимулише инвеститор да плати бар главницу обавезе. Ако плати главницу у року од годину дана од усвајања закона, не би био дужан да плати камату која је у пракси већ давно и вишеструко превазишла главницу. Од ове врсте стимулације су изузете само обавезе плаћања накнаде за уређење које су утврђене правноснажним одлукама суда, обзиром да овај закон не може имати ретроактивно дејство у том смислу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Проф. др Владимир Маринковић

Катарина Ракић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Доста је било
16. октобар 2018. године
Београд

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018.

1040

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-3160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, подносим амандмане:

I

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 1 став 3 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Предложеним изменом и допуном члана 4, тачније његовог трећег става, се предлаже још један изузетак у погледу предмета озакоњења у смислу овог Закона. Наиме, предлагач не само овим законом, већ и постојећим његовим изменама и допунама од изузетка, прави изузетке и тиме обесмишљава законске процедуре у погледу грађења објеката.

Наиме у овом случају, објекат који поседује грађевинску дозволу, а на ком је приликом извођења радова одступљено од издате грађ. дозволе, тј. одобрења за изградњу и потврђеног главног пројекта, а за који није могуће издати решење о измени решења о грађ. дозволи, може бити предмет озакоњења.

Оваквим изузецима, предлагач од правила прави изузетке, а изузеци ће на овај начин постати правило. У случају да се овакве измене усвоје у пракси ће се појавити случајеви да нпр. Грађевински инвеститор који је изградио објекат веће квадратуре од оног објекта за који је добио грађевинску дозволу и за који му је потврђен главни пројекат, озакони свој објекат иако је био несавестан и поступако незаконито у моменту изградње.

II

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 2 став 6 мења се тако да уместо речи "коначном решењу" стоји реч "правоснажном окончању поступка".

О б р а з л о ж е њ е

Одредба члана 2 став 6 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

"На решења грађевинског инспектора из става 3. Овог члана не примењују се одредбе закона о озакоњењу објеката ("Службени гласник РС", број 96/15), односно рушење објекта или дела објекта се може спровести по коначном решењу којим се захтев за озакоњење одбија или одбацује, у складу са одредбама овог закона."

Предлагач овде уместо правног института правоснажности погрешно настоји да примени институт коначности решења чиме се поступа у супротности са начелом правне сигурности и начелом законитости. Постоји значајна разлика између коначности и правоснажности решења која није само правно-теоријска него и животна.

Правноснажан управни акт не може се више оспоравати редовним правним средствима (жалбом или тужбом у управном спору), што значи да странка против таквог акта не може изјавити ни жалбу ни покренути управни спор. С друге стране против коначних аката се може покренути управни спор.

Уколико се примени институт коначности решења може да дође до јако лоших животних ситуација по грађане. Нпр. Грађанин је поднео захтев за озакоњење објекта. Надлежни орган је донео коначно решење којом се одбија захтев за озакоњење и на основу којег се спроводи рушење објекта за који је поднет захтев. Долази до рушења објекта. Грађанин је поднео тужбу управном суду и покренуо управни спор. Управни суд утврђује неправилност у поступању органа управе приликом одбијања захтева за озакоњење. У том случају ће држава Србија бити у обавези да надокнади огромну штету због нелегалног рушења објекта која укључује како вредност објекта по тржишној вредности тако и другу материјалну и нематеријалну штету.

Такође, увођење инструмента коначности у овом случају је у супротности са Уставним начелом поделе власти на законодавну, извршну и судску, односно онемогућава се благовремена контрола законитог извршне власти од стране судске власти, а на штету грађана и противно разлозима правне сигурности.

У поступку озакоњења објекта, по жалби у првом степену одлучује Секретаријат за легализацију, а у другом степену Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Негативним решењем по жалби од стране Министарства решење стиче својство коначности. Први и други орган су органи управе, односно органи извршне власти. Судска власт има задатак да проверава законитост рада органа извршне власти и тако обезбеди законитост у поступању. У поступку озакоњења, увођењем инструмента коначности уместо правоснажности судска контрола законитости рада није благовремена што није нити целисходно нити у складу са јавним интересом.

Са становишта правне сигурности, владавине права и целисходности не постоји ниједан ваљан аргумент да се правоснажност замени коначношћу.

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 5 став 6 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Предлог закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката у члану 5 став 6 садржи одредбу која се односи на члан 11 Закона о озакоњењу објеката којим је прописано да:

“Када је предмет озакоњења објекат који је саграђен у заштитној зони објекта јавне намене, пре доношења решења о озакоњењу у складу са овим законом, власник незаконито изграђеног објекта доставља и изјаву да се одриче права на покретање судског спора по било којој основу у вези са утицајем тог јавног објекта на коришћење озакоњеног објекта”.

Овакво решење је лоше јер објекти који су изграђени у заштитној зони објеката јавне намене не могу и не смеју да буду предмет озакоњења. Предлогом измене се не уводи ред него се ствара могућност да се легализује хаос који је настао последњих 20 година.

Објекти јавне намене су објекти намењени за јавно коришћење и могу бити објекти јавне намене у јавној својини на основу посебних закона (линијски инфраструктурни објекти: јавни путеви, јавна железничка инфраструктура, електроенергетски вод, нафтовод, продуктовод, гасовод, објекат висинског превоза, линијска инфраструктура електронских комуникација, водоводна и канализациона инфраструктура и сл.; објекти за потребе државних органа, органа територијалне аутономије и локалне самоуправе итд.) и остали објекти јавне намене који могу бити у свим облицима својине (болнице, домови здравља, домови за старе, објекти образовања, отворени и затворени спортски и рекреативни објекти, објекти културе, саобраћајни терминали, поште и други објекти;)

Стварањем систематске могућности да објекти који су изграђени у заштитној зони објеката јавне намене постану озакоњени настаје потенцијално велики проблем по друштво, шаље се погрешна порука да је прихватљиво кршити прописе и угрожава јавни интерес.

IV

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 3 мења се тако да уместо речи “до коначности решења”, стоји “до правоснажног окончања поступка”.

О б р а з л о ж е њ е

Одредба члана 3 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

“Решење о рушењу објекта донето од стране грађевинског инспектора на основу потписа и евиденције незаконито изграђених објеката у складу са одредбама Закона о озакоњењу објеката (“Службени гласник РС”, бр 96/15), не извршава се до коначности решења којим се одбија или одбацује захтев за озакоњење у поступку покренутом на основу решења о рушењу.”

Предлагач овде уместо правног института правоснажности погрешно настоји да примени институт коначности решења чиме се поступа у супротности са начелом правне сигурности и начелом законитости. Постоји значајна разлика између коначности и правоснажности која није само правно-теоријска него и животна.

Правноснажан управни акт не може се више оспоравати редовним правним средствима (жалбом или тужбом у управном спору), што значи да странка против таквог акта не може изјавити ни жалбу ни покренути управни спор. С друге стране против коначних аката се може покренути управни спор.

Уколико се примени институт коначности решења може да дође до јако лоших животних ситуација по грађане. Нпр. Грађанин је поднео захтев за озакоњење објекта. Надлежни орган је донео коначно решење којом се одбија захтев за озакоњење и на основу којег се спроводи рушење објекта за који је поднет захтев. Долази до рушења објекта. Грађанин је поднео тужбу управном суду и покренуо управни спор. Управни суд утврђује неправилност у поступању органа управе приликом одбијања захтева за озакоњење. У том случају ће држава Србија бити у обавези да надокнади огромну штету због нелегалног рушења објекта која укључује како вредност објекта по тржишној вредности тако и другу материјалну и нематеријалну штету.

Такође, увођење инструмента коначности у овом случају је у супротности са Уставним начелом поделе власти на законодавну, извршну и судску, односно онемогућава се благовремена контрола законитог извршне власти од стране судске власти, а на штету грађана и противно раздозна правне сигурности.

У поступку озакоњења објекта, по жалби у првом степену одлучује Секретаријат за легализацију, а у другом степену Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Негативним решењем по жалби од стране Министарства решење стиче својство коначности. Први и други орган су органи управе, односно органи извршне власти. Судска власт има задатак да проверава законитост рада органа извршне власти и тако обезбеди законитост у поступању. У поступку озакоњења, увођењем инструмента коначности уместо правоснажности судска контрола законитости рада није благовремена што није нити целисходно нити у складу са јавним интересом.

Са становишта правне сигурности, владавине права и целисходности не постоји ниједан ваљан аргумент да се правоснажност замени коначношћу.

А М А Н Д М А И

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 5 став 3 мења се и гласи:

Подаци наведени у пореској пријави из става 2. Овог члана морају одговарати садржини техничког документа и подацима из елабората геодетских радова који се достављају у поступку озакоњења, уз уважавање начина утврђивања корисне површине сходно одредбама закона којима се уређује опорезивање имовине.

О б р а з л о ж е њ е

Одредба члана 5 став 3 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

“Подаци наведени у пореској пријави из става 2. Овог члана морају одговарати садржини техничког документа и подацима из елабората геодетских радова који се достављају у поступку озакоњења.”

Предлагач је покушао да одредбама из члана 11 Закона о озакоњењу објеката утиче на држаоце нелегализованих објеката да поднесу пореске пријаве за објекте у поступку озакоњења и да услови озакоњење објеката подношењем пријаве и касније плаћањем пореза што би за последицу имало и увећавање укупних пореских прихода.

С обзиром да постоји разлика између утврђивања корисне површине објекта према одредбама којима се утврђује обавезан садржај елабората геодетских радова и утврђивања корисне површине објекта према одредбама Закона о порезу на имовину којима се утврђује начин утврђивања пореске основице пореза на имовину, потребно је да се изврши допуна одредбе како би се заштитила права грађана, избегле нејасноће и непотребно одуговлачење поступка.

Закон о порезу на имовину у члан 6 став 2 дефинише корисну површину објекта као “збир подних површина између унутрашњих страна спољних зидова објекта (искључујући површине балкона, тераса, лођа, неадаптираних тавањских простора и простора у заједничкој недељивој својини свих власника економски дјеливих целина у оквиру истог објекта.”

С друге стране у елаборату геодетски радова корисна површина се приказује шире у односу на начин регулисан законом о порезу на имовину, тј. у корисну површину улазе и балкони, терасе, лође.

Због овога може да дође до следеће две ситуације:

1. Порески обвезник мора да пријави већу корисну површину објекта од оне које је заиста дужан.

2. Орган надлежан за послове озакоњења може да одбије да изврши озакоњење објекта зато што је корисник пријавио корисну површину у складу са одредбама закона о порезу на имовину.

Да би се избегле нелогичности, нејасноће, заштитио интерес грађана предложена је допуна члана 5 став 3 речима *"уз уважавање начина утврђивања корисне површине сходно одредбама закона којима се уређује опорезивање имовине."*

VI

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 5 став 6 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 5 став 6 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

"Када је предмет озакоњења објекат који је саграђен у заштитној зони објекта јавне намене, пре доношења о озакоњењу у складу са овим законом, власник незаконито изграђеног објекта доставља и изјаву да се одриче права на покретање судског спора по било ком основу у вези са утицајем тог јавног објекта на коришћење озакоњеног објекта."

Овакво решење је лоше јер објекти који су изграђени у заштитној зони објеката јавне намене не могу и не смеју да буду предмет озакоњења. Предлогом измене се не уводи ред него се ствара могућност да се легализује хаос који је настао последњих 20 година.

Објекти јавне намене су објекти намењени за јавно коришћење и могу бити објекти јавне намене у јавној својини на основу посебних закона (линијски инфраструктурни објекти: јавни путеви, јавна железничка инфраструктура, електроенергетски вод, нафтовод, продуктовод, гасовод, објекат висинског превоза, линијска инфраструктура електронских комуникација, водоводна и канализациона инфраструктура и сл.; објекти за потребе државних органа, органа територијалне аутономије и локалне самоуправе итд.) и остали објекти јавне намене који могу бити у свим облицима својине (болнице, домови здравља, домови за старе, објекти образовања, отворени и затворени спортски и рекреативни објекти, објекти културе, саобраћајни терминали, поште и други објекти;)

Стварањем систематске могућности да објекти који су изграђени у заштитној зони објеката јавне намене постану озакоњени настаје потенцијално велики проблем по друштво, шаље се погрешна порука да је прихватљиво кршити прописе и угрожава јавни интерес.

VII

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 9 мења се тако да уместо речи “коначности решења”, стоји “правоснажном окончању поступка”.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 9 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

“По коначности решења којим се одбија захтев за озакоњење из разлога што објекат није у степену изграђености прописаној овим законом надлежни орган за у року од три дана од дана доношења решења доставља грађевинској инспекцији.”

Предлагач овде уместо правног института правоснажности погрешно настоји да примени институт коначности решења чиме се поступа у супротности са начелом правне сигурности и начелом законитости. Постоји значајна разлика између коначности и правоснажности која није само правно-теоријска него и животна.

Правоснажан управни акт не може се више оспоравати редовним правним средствима (жалбом или тужбом у управном спору), што значи да странка против таквог акта не може изјавити ни жалбу ни покренути управни спор. С друге стране против коначних аката се може покренути управни спор.

Уколико се примени институт коначности решења може да дође до јако лоших животних ситуација по грађане. Нпр. Грађанин је поднео захтев за озакоњење објекта. Надлежни орган је донео коначно решење којом се одбија захтев за озакоњење и на основу којег се спроводи рушење објекта за који је поднет захтев. Долази до рушења објекта. Грађанин је поднео тужбу управном суду и покренуо управни спор. Управни суд утврђује неправилност у поступању органа управе приликом одбијања захтева за озакоњење. У том случају ће држава Србија бити у обавези да надокнади огромну штету због нелегалног рушења објекта која укључује како вредност објекта по тржишној вредности тако и другу материјалну и нематеријалну штету.

Такође, увођење инструмента коначности у овом случају је у супротности са Уставним начелом поделе власти на законодавну, извршну и судску, односно онемогућава се благовремена контрола законитог извршне власти од стране судске власти, а на штету грађана и противно разлозима правне сигурности.

У поступку озакоњења објекта, по жалби у првом степену одлучује Секретаријат за легализацију, а у другом степену Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Негативним решењем по жалби од стране Министарства решење стиче својство коначности. Први и други орган су органи управе, односно органи извршне власти. Судска власт има задатак да проверава законитост рада органа извршне власти и тако обезбеди законитост у поступању. У поступку озакоњења, увођењем инструмента коначности уместо правоснажности судска контрола законитости рада није благовремена што није нити целисходно нити у складу са јавним интересом.

Са становишта правне сигурности, владавине права и целисходности не постоји ниједан ваљан аргумент да се правоснажност замени коначношћу.

VIII А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 10 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 10 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

“По коначности решења из става 4. овог члана, надлежни орган га доставља грађевинској инспекцији у року од три дана од дана доношења решења.”

Предлагач овде уместо правног института правоснажности погрешно настоји да примени институт коначности решења чиме се поступа у супротности са начелом правне сигурности и начелом законитости. Постоји значајна разлика између коначности и правоснажности која није само правно-теоријска него и животна.

Правноснажан управни акт не може се више оспоравати редовним правним средствима (жалбом или тужбом у управном спору), што значи да странка против таквог акта не може изјавити ни жалбу ни покренути управни спор. С друге стране против коначних аката се може покренути управни спор.

Уколико се примени институт коначности решења може да дође до јако лоших животних ситуација по грађане. Нпр. Грађанин је поднео захтев за озакоњење објекта. Надлежни орган је донео коначно решење којом се одбија захтев за озакоњење и на основу којег се спроводи рушење објекта за који је поднет захтев. Долази до рушења објекта. Грађанин је поднео тужбу управном суду и покренуо управни спор. Управни суд утврђује неправилност у поступању органа управе приликом одбијања захтева за озакоњење. У том случају ће држава Србија бити у обавези да надокнади огромну штету због нелегалног рушења објекта која укључује како вредност објекта по тржишној вредности тако и другу материјалну и нематеријалну штету.

Такође, увођење инструмента коначности у овом случају је у супротности са Уставним начелом поделе власти на законодавну, извршну и судску, односно онемогућава се благовремена контрола законитог извршне власти од стране судске власти, а на штету грађана и противно разлозима правне сигурности.

У поступку озакоњења објекта, по жалби у првом степену одлучује Секретаријат за легализацију, а у другом степену Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Негативним решењем по жалби од стране Министарства решење стиче својство коначности. Први и други орган су органи управе, односно органи извршне власти. Судска власт има задатак да проверава законитост рада органа извршне власти и

тако обезбеди законитост у поступању. У поступку озакоњења, увођењем инструмента коначности уместо правоснажности судска контрола законитости рада није благовремена што није нити целисходно нити у складу са јавним интересом.

Са становишта правне сигурности, владавине права и целисходности не постоји ниједан ваљан аргумент да се правоснажност замени коначношћу.

IX

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 11 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 11 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

“По коначности решења из става 5. овог члана, надлежни орган га доставља грађевинској инспекцији у року од три дана од дана доношења решења.”

Предлагач овде уместо правног института правоснажности погрешно настоји да примени институт коначности решења чиме се поступа у супротности са начелом правне сигурности и начелом законитости. Постоји значајна разлика између коначности и правоснажности која није само правно-теоријска него и животна.

Правноснажан управни акт не може се више оспоравати редовним правним средствима (жалбом или тужбом у управном спору), што значи да странка против таквог акта не може изјавити ни жалбу ни покренути управни спор. С друге стране против коначних аката се може покренути управни спор.

Уколико се примени институт коначности решења може да дође до јако лоших животних ситуација по грађане. Нпр. Грађанин је поднео захтев за озакоњење објекта. Надлежни орган је донео коначно решење којом се одбија захтев за озакоњење и на основу којег се спроводи рушење објекта за који је поднет захтев. Долази до рушења објекта. Грађанин је поднео тужбу управном суду и покренуо управни спор. Управни суд утврђује неправилност у поступању органа управе приликом одбијања захтева за озакоњење. У том случају ће држава Србија бити у обавези да надокнади огромну штету због нелегалног рушења објекта која укључује како вредност објекта по тржишној вредности тако и другу материјалну и нематеријалну штету.

Такође, увођење инструмента коначности у овом случају је у супротности са Уставним начелом поделе власти на законодавну, извршну и судску, односно онемогућава се благовремена контрола законитог извршне власти од стране судске власти, а на штету грађана и противно разлозима правне сигурности.

У поступку озакоњења објекта, по жалби у првом степену одлучује Секретаријат за легализацију, а у другом степену Министарство грађевинарства, саобраћаја и

инфраструктуре. Негативним решењем по жалби од стране Министарства решење стиче својство коначности. Први и други орган су органи управе, односно органи извршне власти. Судска власт има задатак да проверава законитост рада органа извршне власти и тако обезбеди законитост у поступању. У поступку озакоњења, увођењем инструмента коначности уместо правоснажности судска контрола законитости рада није благовремена што није нити целисходно нити у складу са јавним интересом.

Са становишта правне сигурности, владавине права и целисходности не постоји ниједан ваљан аргумент да се правоснажност замени коначношћу.

Х

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 12 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 12 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

"По коначности решења из става 2. овог члана, надлежни орган га у року од три дана доставља грађевинској инспекцији."

Предлагач овде уместо правног института правоснажности погрешно настоји да примени институт коначности решења чиме се поступа у супротности са начелом правне сигурности и начелом законитости. Постоји значајна разлика између коначности и правоснажности која није само правно-теоријска него и животна.

Правоснажан управни акт не може се више оспоравати редовним правним средствима (жалбом или тужбом у управном спору), што значи да странка против таквог акта не може изјавити ни жалбу ни покренути управни спор. С друге стране против коначних аката се може покренути управни спор.

Уколико се примени институт коначности решења може да дође до јако лоших животних ситуација по грађане. Нпр. Грађанин је поднео захтев за озакоњење објекта. Надлежни орган је донео коначно решење којом се одбија захтев за озакоњење и на основу којег се спроводи рушење објекта за који је поднет захтев. Долази до рушења објекта. Грађанин је поднео тужбу управном суду и покренуо управни спор. Управни суд утврђује неправилност у поступању органа управе приликом одбијања захтева за озакоњење. У том случају ће држава Србија бити у обавези да надокнади огромну штету због нелегалног рушења објекта која укључује како вредност објекта по тржишној вредности тако и другу материјалну и нематеријалну штету.

Такође, увођење инструмента коначности у овом случају је у супротности са Уставним начелом поделе власти на законодавну, извршну и судску, односно онемогућава се

благовремена контрола законитог извршне власти од стране судске власти, а на штету грађана и противно разлозима правне сигурности.

У поступку озакоњења објекта, по жалби у првом степену одлучује Секретаријат за легализацију, а у другом степену Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Негативним решењем по жалби од стране Министарства решење стиче својство коначности. Први и други орган су органи управе, односно органи извршне власти. Судска власт има задатак да проверава законитост рада органа извршне власти и тако обезбеди законитост у поступању. У поступку озакоњења, увођењем инструмента коначности уместо правоснажности судска контрола законитости рада није благовремена што није нити целисходно нити у складу са јавним интересом.

Са становишта правне сигурности, владавине права и целисходности не постоји ниједан ваљан аргумент да се правоснажност замени коначношћу.

XI

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 13 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 13 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

"По коначности решења из става 2. овог члана, надлежни орган га у року од три дана доставља грађевинској инспекцији."

Предлагач овде уместо правног института правоснажности погрешно настоји да примени институт коначности решења чиме се поступа у супротности са начелом правне сигурности и начелом законитости. Постоји значајна разлика између коначности и правоснажности која није само правно-теоријска него и животна.

Правноснажан управни акт не може се више оспоравати редовним правним средствима (жалбом или тужбом у управном спору), што значи да странка против таквог акта не може изјавити ни жалбу ни покренути управни спор. С друге стране против коначних аката се може покренути управни спор.

Уколико се примени институт коначности решења може да дође до јако лоших животних ситуација по грађане. Нпр. Грађанин је поднео захтев за озакоњење објекта. Надлежни орган је донео коначно решење којом се одбија захтев за озакоњење и на основу којег се спроводи рушење објекта за који је поднет захтев. Долази до рушења објекта. Грађанин је поднео тужбу управном суду и покренуо управни спор. Управни суд утврђује неправилност у поступању органа управе приликом одбијања захтева за озакоњење. У том случају ће држава Србија бити у обавези да надокнади огромну штету због нелегалног

рушења објекта која укључује како вредност објекта по тржишној вредности тако и другу материјалну и нематеријалну штету.

Такође, увођење инструмента коначности у овом случају је у супротности са Уставним начелом поделе власти на законодавну, извршну и судску, односно онемогућава се благовремена контрола законитог извршне власти од стране судске власти, а на штету грађана и противно разлозима правне сигурности.

У поступку озакоњења објекта, по жалби у првом степену одлучује Секретаријат за легализацију, а у другом степену Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Негативним решењем по жалби од стране Министарства решење стиче својство коначности. Први и други орган су органи управе, односно органи извршне власти. Судска власт има задатак да проверава законитост рада органа извршне власти и тако обезбеди законитост у поступању. У поступку озакоњења, увођењем инструмента коначности уместо правоснажности судска контрола законитости рада није благовремена што није нити целисходно нити у складу са јавним интересом.

Са становишта правне сигурности, владавине права и целисходности не постоји ниједан ваљан аргумент да се правоснажност замени коначношћу.

XII

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 14 став 7 тачка 1 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 14 став 7 тачка 1 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

"По коначности решења из става 7. овог члана, надлежни орган га у року од три дана доставља грађевинској инспекцији."

Предлагач овде уместо правног института правоснажности погрешно настоји да примени институт коначности решења чиме се поступа у супротности са начелом правне сигурности и начелом законитости. Постоји значајна разлика између коначности и правоснажности која није само правно-теоријска него и животна.

Правноснажан управни акт не може се више оспоравати редовним правним средствима (жалбом или тужбом у управном спору), што значи да странка против таквог акта не може изјавити ни жалбу ни покренути управни спор. С друге стране против коначних аката се може покренути управни спор.

Уколико се примени институт коначности решења може да дође до јако лоших животних ситуација по грађане. Нпр. Грађанин је поднео захтев за озакоњење објекта. Надлежни орган је донео коначно решење којом се одбија захтев за озакоњење и на основу којег се

спроводи рушење објекта за који је поднет захтев. Долази до рушења објекта. Грађанин је поднео тужбу управном суду и покренуо управни спор. Управни суд утврђује неправилност у поступању органа управе приликом одбијања захтева за озакоњење. У том случају ће држава Србија бити у обавези да надокнади огромну штету због нелегалног рушења објекта која укључује како вредност објекта по тржишној вредности тако и другу материјалну и нематеријалну штету.

Такође, увођење инструмента коначности у овом случају је у супротности са Уставним начелом поделе власти на законодавну, извршну и судску, односно онемогућава се благовремена контрола законитог извршне власти од стране судске власти, а на штету грађана и противно разлозима правне сигурности.

У поступку озакоњења објекта, по жалби у првом степену одлучује Секретаријат за легализацију, а у другом степену Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Негативним решењем по жалби од стране Министарства решење стиче својство коначности. Први и други орган су органи управе, односно органи извршне власти. Судска власт има задатак да проверава законитост рада органа извршне власти и тако обезбеди законитост у поступању. У поступку озакоњења, увођењем инструмента коначности уместо правоснажности судска контрола законитости рада није благовремена што није нити целисходно нити у складу са јавним интересом.

Са становишта правне сигурности, владавине права и целисходности не постоји ниједан ваљан аргумент да се правоснажност замени коначношћу.

ХИИ

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 15 став 4 тачка 1, брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 15 став 4 тачка 1, Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

“По коначности решења из става 2. овог члана, надлежни орган за у року од три дана доставља грађевинској инспекцији.”

Предлагач овде уместо правног института правоснажности погрешно настоји да примени институт коначности решења чиме се поступа у супротности са начелом правне сигурности и начелом законитости. Постоји значајна разлика између коначности и правоснажности која није само правно-теоријска него и животна.

Правоснажан управни акт не може се више оспоравати редовним правним средствима (жалбом или тужбом у управном спору), што значи да странка против таквог акта не може изјавити ни жалбу ни покренути управни спор. С друге стране против коначних аката се може покренути управни спор.

Уколико се примени институт коначности решења може да дође до јако лоших животних ситуација по грађане. Нпр. Грађанин је поднео захтев за озакоњење објекта. Надлежни орган је донео коначно решење којом се одбија захтев за озакоњење и на основу којег се спроводи рушење објекта за који је поднет захтев. Долази до рушења објекта. Грађанин је поднео тужбу управном суду и покренуо управни спор. Управни суд утврђује неправилност у поступању органа управе приликом одбијања захтева за озакоњење. У том случају ће држава Србија бити у обавези да надокнади огромну штету због нелегалног рушења објекта која укључује како вредност објекта по тржишној вредности тако и другу материјалну и нематеријалну штету.

Такође, увођење инструмента коначности у овом случају је у супротности са Уставним начелом поделе власти на законодавну, извршну и судску, односно онемогућава се благовремена контрола законитог извршне власти од стране судске власти, а на штету грађана и противно разлозима правне сигурности.

У поступку озакоњења објекта, по жалби у првом степену одлучује Секретаријат за легализацију, а у другом степену Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Негативним решењем по жалби од стране Министарства решење стиче својство коначности. Први и други орган су органи управе, односно органи извршне власти. Судска власт има задатак да проверава законитост рада органа извршне власти и тако обезбеди законитост у поступању. У поступку озакоњења, увођењем инструмента коначности уместо правоснажности судска контрола законитости рада није благовремена што није нити целисходно нити у складу са јавним интересом.

Са становишта правне сигурности, владавине права и целисходности не постоји ниједан ваљан аргумент да се правоснажност замени коначношћу.

XIV

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 15 став 7 тачка 1 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 15 став 7 тачка 1 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

“По коначности решења из става 8. овог члана, надлежни орган га у року од три дана доставља грађевинској инспекцији.”

Предлагач овде уместо правног института правоснажности погрешно настоји да примени институт коначности решења чиме се поступа у супротности са начелом правне сигурности и начелом законитости. Постоји значајна разлика између коначности и правоснажности која није само правно-теоријска него и животна.

Правноснажан управни акт не може се више оспоравати редовним правним средствима (жалбом или тужбом у управном спору), што значи да странка против таквог акта не може изјавити ни жалбу ни покренути управни спор. С друге стране против коначних аката се може покренути управни спор.

Уколико се примени институт коначности решења може да дође до јако лоших животних ситуација по грађане. Нпр. Грађанин је поднео захтев за озакоњење објекта. Надлежни орган је донео коначно решење којом се одбија захтев за озакоњење и на основу којег се спроводи рушење објекта за који је поднет захтев. Долази до рушења објекта. Грађанин је поднео тужбу управном суду и покренуо управни спор. Управни суд утврђује неправилност у поступању органа управе приликом одбијања захтева за озакоњење. У том случају ће држава Србија бити у обавези да надокнади огромну штету због нелегалног рушења објекта која укључује како вредност објекта по тржишној вредности тако и другу материјалну и нематеријалну штету.

Такође, увођење инструмента коначности у овом случају је у супротности са Уставним начелом поделе власти на законодавну, извршну и судску, односно онемогућава се благовремена контрола законитог извршне власти од стране судске власти, а на штету грађана и противно разлозима правне сигурности.

У поступку озакоњења објекта, по жалби у првом степену одлучује Секретаријат за легализацију, а у другом степену Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Негативним решењем по жалби од стране Министарства решење стиче својство коначности. Први и други орган су органи управе, односно органи извршне власти. Судска власт има задатак да проверава законитост рада органа извршне власти и тако обезбеди законитост у поступању. У поступку озакоњења, увођењем инструмента коначности уместо правоснажности судска контрола законитости рада није благовремена што није нити целисходно нити у складу са јавним интересом.

Са становишта правне сигурности, владавине права и целисходности не постоји ниједан ваљан аргумент да се правоснажност замени коначношћу.

XV

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 16 став 3 тачка 1 мења се тако да се после речи "локалне самоуправе", бришу речи "црква и верских заједница, регистрованих у складу са законом којим се уређују цркве и верске заједнице.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 16 став 3 тачка 1 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

"Изузетно од става 1. Овог члана, такса за озакоњење не плаћа се за озакоњење објеката органа, организација и институција Републике Србије, органа и организација аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе, организација обавезног социјалног

осигурања, установа основаних од стране Републике Србије, аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе, црква и верских заједница, регистрованих у складу са законом којим се уређују цркве и верске заједнице, Црвеног крста Србије и дипломатско-конзуларних представништва других држава, под условом узајамности."

Предлагач измена и допуна закона настоји да у члану 33. утврди субјекте који су овде ослобођени плаћања таксе за озакоњење објеката и у том смислу, као привилеговане субјекте види цркве и верске заједнице које су регистроване у складу са законом којим се уређују цркве и верске заједнице.

У односу на све друге субјекте који се финансирају из буџета Републике Србије, не постоји економско оправдање да цркве и верске заједнице које остварују приходе и које су ослобођене плаћања пореза, буду ослобођене плаћања таксе за озакоњење.

XVI А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 17 став 4 тачка 1 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 17 став 4 тачка 1 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

"По коначности решења из става 2. овог члана, надлежни орган га у року од три дана доставља грађевинској инспекцији."

Предлагач овде уместо правног института правоснажности погрешно настоји да примени институт коначности решења чиме се поступа у супротности са начелом правне сигурности и начелом законитости. Постоји значајна разлика између коначности и правоснажности која није само правно-теоријска него и животна.

Правноснажан управни акт не може се више оспоравати редовним правним средствима (жалбом или тужбом у управном спору), што значи да странка против таквог акта не може изјавити ни жалбу ни покренути управни спор. С друге стране против коначних аката се може покренути управни спор.

Уколико се примени институт коначности решења може да дође до јако лоших животних ситуација по грађане. Нпр. Грађанин је поднео захтев за озакоњење објекта. Надлежни орган је донео коначно решење којом се одбија захтев за озакоњење и на основу којег се спроводи рушење објекта за који је поднет захтев. Долази до рушења објекта. Грађанин је поднео тужбу управном суду и покренуо управни спор. Управни суд утврђује неправилност у поступању органа управе приликом одбијања захтева за озакоњење. У том случају ће држава Србија бити у обавези да надокнади огромну штету због нелегалног

рушења објекта која укључује како вредност објекта по тржишној вредности тако и другу материјалну и нематеријалну штету.

Такође, увођење инструмента коначности у овом случају је у супротности са Уставним начелом поделе власти на законодавну, извршну и судску, односно онемогућава се благовремена контрола законитог извршне власти од стране судске власти, а на штету грађана и противно разлозима правне сигурности.

У поступку озакоњења објекта, по жалби у првом степену одлучује Секретаријат за легализацију, а у другом степену Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Негативним решењем по жалби од стране Министарства решење стиче својство коначности. Први и други орган су органи управе, односно органи извршне власти. Судска власт има задатак да проверава законитост рада органа извршне власти и тако обезбеди законитост у поступању. У поступку озакоњења, увођењем инструмента коначности уместо правоснажности судска контрола законитости рада није благовремена што није нити целисходно нити у складу са јавним интересом.

Са становишта правне сигурности, владавине права и целисходности не постоји ниједан ваљан аргумент да се правоснажност замени коначношћу.

XVII

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 17 став 5 тачка 1 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 17 став 5 тачка 1 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

“Решење о озакоњењу објекта који је саграђен у заштитној зони објекта јавне намене садржи и констатацију да је достављена оверена изјава власника озакоњеног објекта да се одриче права на покретање судског спора по било којој основу у вези са утицајем тог јавног објекта на коришћење озакоњеног објекта.”

Овакво решење је лоше јер објекти који су изграђени у заштитној зони објеката јавне намене не могу и не смеју да буду предмет озакоњења. Предлогом измене се не уводи ред него се ствара могућност да се легализује хаос који је настао последњих 20 година.

Објекти јавне намене су објекти намењени за јавно коришћење и могу бити објекти јавне намене у јавној својини на основу посебних закона (линијски инфраструктурни објекти: јавни путеви, јавна железничка инфраструктура, електроенергетски вод, нафтовод, продуктовод, гасовод, објекат висинског превоза, линијска инфраструктура електронских комуникација, водоводна и канализациона инфраструктура и сл.; објекти за потребе државних органа, органа територијалне аутономије и локалне самоуправе итд.) и остали објекти јавне намене који могу бити у свим облицима својине (болнице, домови здравља,

домови за старе, објекти образовања, отворени и затворени спортски и рекреативни објекти, објекти културе, саобраћајни терминали, поште и други објекти;)

Стварањем систематске могућности да објекти који су изграђени у заштитној зони објеката јавне намене постану озакоњени настаје потенцијално велики проблем по друштво, шаље се погрешна порука да је прихватљиво кршити прописе и угрожава јавни интерес.

XVIII А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 20 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 20 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

"Рушење незаконито изграђеног објекта, у смислу овог закона, спроводи се на основу коначног решења о озакоњењу којим се одбија или одбацује захтев за озакоњење."

Предлагач овде уместо правног института правоснажности погрешно настоји да примени институт коначности решења чиме се поступа у супротности са начелом правне сигурности и начелом законитости. Постоји значајна разлика између коначности и правоснажности која није само правно-теоријска него и животна.

Правноснажан управни акт не може се више оспоравати редовним правним средствима (жалбом или тужбом у управном спору), што значи да странка против таквог акта не може изјавити ни жалбу ни покренути управни спор. С друге стране против коначних аката се може покренути управни спор.

Уколико се примени институт коначности решења може да дође до јако лоших животних ситуација по грађане. Нпр. Грађанин је поднео захтев за озакоњење објекта. Надлежни орган је донео коначно решење којом се одбија захтев за озакоњење и на основу којег се спроводи рушење објекта за који је поднет захтев. Долази до рушења објекта. Грађанин је поднео тужбу управном суду и покренуо управни спор. Управни суд утврђује неправилност у поступању органа управе приликом одбијања захтева за озакоњење. У том случају ће држава Србија бити у обавези да надокнади огромну штету због нелегалног рушења објекта која укључује како вредност објекта по тржишној вредности тако и другу материјалну и нематеријалну штету.

Такође, увођење инструмента коначности у овом случају је у супротности са Уставним начелом поделе власти на законодавну, извршну и судску, односно онемогућава се благовремена контрола законитог извршне власти од стране судске власти, а на штету грађана и противно разлозима правне сигурности.

У поступку озакоњења објекта, по жалби у првом степену одлучује Секретаријат за легализацију, а у другом степену Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Негативним решењем по жалби од стране Министарства решење стиче

својство коначности. Први и други орган су органи управе, односно органи извршне власти. Судска власт има задатак да проверава законитост рада органа извршне власти и тако обезбеди законитост у поступању. У поступку озакоњења, увођењем инструмента коначности уместо правоснажности судска контрола законитости рада није благовремена што није нити целисходно нити у складу са јавним интересом.

Са становишта правне сигурности, владавине права и целисходности не постоји ниједан ваљан аргумент да се правоснажност замени коначношћу.

XIX А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 21 став 2 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 21 став 2 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

“Коначним решењем којим се одбацује или одбија захтев за озакоњење, стичу се услови за рушење незаконито изграђеног објекта, односно дела објекта.”

Предлагач овде уместо правног института правоснажности погрешно настоји да примени институт коначности решења чиме се поступа у супротности са начелом правне сигурности и начелом законитости. Постоји значајна разлика између коначности и правоснажности која није само правно-теоријска него и животна.

Правноснажан управни акт не може се више оспоравати редовним правним средствима (жалбом или тужбом у управном спору), што значи да странка против таквог акта не може изјавити ни жалбу ни покренути управни спор. С друге стране против коначних аката се може покренути управни спор.

Уколико се примени институт коначности решења може да дође до јако лоших животних ситуација по грађане. Нпр. Грађанин је поднео захтев за озакоњење објекта. Надлежни орган је донео коначно решење којом се одбија захтев за озакоњење и на основу којег се спроводи рушење објекта за који је поднет захтев. Долази до рушења објекта. Грађанин је поднео тужбу управном суду и покренуо управни спор. Управни суд утврђује неправилност у поступању органа управе приликом одбијања захтева за озакоњење. У том случају ће држава Србија бити у обавези да надокнади огромну штету због нелегалног рушења објекта која укључује како вредност објекта по тржишној вредности тако и другу материјалну и нематеријалну штету.

Такође, увођење инструмента коначности у овом случају је у супротности са Уставним начелом поделе власти на законодавну, извршну и судску, односно онемогућава се благовремена контрола законитог извршне власти од стране судске власти, а на штету грађана и противно разлозима правне сигурности.

У поступку озакоњења објекта, по жалби у првом степену одлучује Секретаријат за легализацију, а у другом степену Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Негативним решењем по жалби од стране Министарства решење стиче својство коначности. Први и други орган су органи управе, односно органи извршне власти. Судска власт има задатак да проверава законитост рада органа извршне власти и тако обезбеди законитост у поступању. У поступку озакоњења, увођењем инструмента коначности уместо правоснажности судска контрола законитости рада није благовремена што није нити целисходно нити у складу са јавним интересом.

Са становишта правне сигурности, владавине права и целисходности не постоји ниједан ваљан аргумент да се правоснажност замени коначношћу.

XX

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 21 став 3 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 21 став 3 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката гласи:

“Акт из става 2. Овог члана надлежни орган доставља грађевинској инспекцији у року од три дана од коначности тог акта”.

Предлагач овде уместо правног института правоснажности погрешно настоји да примени институт коначности решења чиме се поступа у супротности са начелом правне сигурности и начелом законитости. Постоји значајна разлика између коначности и правоснажности која није само правно-теоријска него и животна.

Правноснажан управни акт не може се више оспоравати редовним правним средствима (жалбом или тужбом у управном спору), што значи да странка против таквог акта не може изјавити ни жалбу ни покренути управни спор. С друге стране против коначних аката се може покренути управни спор.

Уколико се примени институт коначности решења може да дође до јако лоших животних ситуација по грађане. Нпр. Грађанин је поднео захтев за озакоњење објекта. Надлежни орган је донео коначно решење којом се одбија захтев за озакоњење и на основу којег се спроводи рушење објекта за који је поднет захтев. Долази до рушења објекта. Грађанин је поднео тужбу управном суду и покренуо управни спор. Управни суд утврђује неправилност у поступању органа управе приликом одбијања захтева за озакоњење. У том случају ће држава Србија бити у обавези да надокнади огромну штету због нелегалног рушења објекта која укључује како вредност објекта по тржишној вредности тако и другу материјалну и нематеријалну штету.

Такође, увођење инструмента коначности у овом случају је у супротности са Уставним начелом поделе власти на законодавну, извршну и судску, односно онемогућава се

благовремена контрола законитог извршне власти од стране судске власти, а на штету грађана и противно разлозима правне сигурности.

У поступку озакоњења објекта, по жалби у првом степену одлучује Секретаријат за легализацију, а у другом степену Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Негативним решењем по жалби од стране Министарства решење стиче својство коначности. Први и други орган су органи управе, односно органи извршне власти. Судска власт има задатак да проверава законитост рада органа извршне власти и тако обезбеди законитост у поступању. У поступку озакоњења, увођењем инструмента коначности уместо правоснажности судска контрола законитости рада није благовремена што није нити целисходно нити у складу са јавним интересом.

Са становишта правне сигурности, владавине права и целисходности не постоји ниједан ваљан аргумент да се правоснажност замени коначношћу.

XXI

А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 22 брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Члан 22 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката односе се на члан 39 важећег Закона о озакоњењу објеката и њиме су предвиђене крупне промене које могу довести до великих проблема у пракси за поједине грађане и до ненадокнадиве штете.

Пре свега, предвиђено је да се брише постојећи став 1 члана 39 којим је утврђено да:

“Објекат за који се води поступак озакоњења може привремено, до правоснажног окончања поступка озакоњења, бити прикључен на електроенергетску, гасну и мрежу електронских комуникација или мрежу даљинског грејања, водовод и канализацију у складу са условима из одобрења за прикључење.”

Уколико се прихвати оваква измена нарочито штетне последице могу наступити на породице које живе у неозакоњеним објектима и који су прикључени на ел.мрежу привремено, до правоснажног окончања поступка озакоњења.

Нису ретке ситуације, да грађани изгубе прикључак за струју (нпр. Услед неовлашћене потрошње) услед чега према постојећој регулативи морају подносити захтев за поновно привремено прикључење уз који као доказ прилажу потврду Секретаријата за легализацију да се њихов објекат налази у поступку озакоњења. Такве породице више никада не би могли легално да добију прикључак за струју услед чега би потенцијално могло да дође до угрожавања здравља најосетљивијих чланова друштва (деце, пензионера и особа са нарушеним здрављем).

XXII
А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, члан 24 мења се и гласи:

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај надлежни грађевински инспектор ако:

- 1) Не донесе решење о рушењу објекта у прописаном року.*
- 2) Не достави надлежном органу решење о рушењу у прописаном року.*

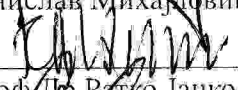
О б р а з л о ж е њ е

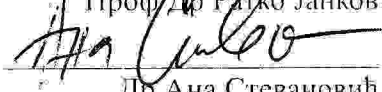
Чланом 24 Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката се брише у потпуности члан 44 важећег Закона о озакоњењу објеката, а који регулише прекршајну одговорност надлежног грађевинског инспектора у случају непоступања у складу са законом.

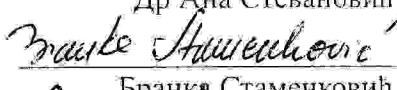
Ово је недопустиво решење, јер одговорност сваког субјекта и органа у поступку озакоњења мора постојати ради обезбеђивања ефикасног и законитог рада и ради превенције коруптивног деловања.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Др Бранислав Михајловић

Проф. Др Ратко Јанков

Др Ана Стевановић

Бранка Стаменковић

Саша Радуловић

Јасмина Николић

Др Душан Павловић

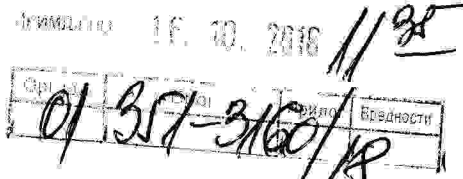
**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група Социјалдемократска странка, Народна странка

16. октобра 2018. године

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката подносимо:

А М А Н Д М А Н I

Члан 1. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 1. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н II

Члан 2. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 2. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н III

Члан 3. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 3. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н IV

Члан 4. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 4. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н V

Члан 5. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 5. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н VI

Члан 6. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 6. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н VII

Члан 7. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 7. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н VIII

Члан 8. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 8. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н IX

Члан 9. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 9. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н X

Члан 10. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 10. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н XI

Члан 11. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 11. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н XII

Члан 12. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 12. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н XIII

Члан 13. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 13. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н XIV

Члан 14. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 14. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н Х V

Члан 15. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 15. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н Х V I

Члан 16. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 16. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н Х V I I

Члан 17. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 17. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н Х V I I I

Члан 18. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 18. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н Х I X

Члан 19. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 19. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н Х X

Члан 20. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 20. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н Х X I

Члан 21. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 21. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н Х X I I

Члан 22. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 22. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н XXIII

Члан 23. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 23. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н XXIV

Члан 24. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 24. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н XXV

Члан 25. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 25. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н XXVI

Члан 26. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 26. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н XXVII

Члан 27. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 27. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н XXVIII

Члан 28. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 28. јер се предложеним чланом не доприноси у довољној мери унапређењу законодавног оквира у овој области.

А М А Н Д М А Н XXIX

Члан 29. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 29. као последица претходних амандмана.

А М А Н Д М А Н XXX

Члан 30. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се предлаже брисање члана 30. као последица претходних амандмана.

АМАНДМАН XXXI

Члан 31. брише се.

Образложење

Амандманом се предлаже брисање члана 31. као последица претходних амандмана.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Марко Ђуришић

Мирослав Алексић

Ненад Константиновић

Горан Богдановић

Здравко Станковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
16. октобар 2018.године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

16. 10. 2018
01/357-3160/18

ПРЕДСЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник Републике Србије“ бр.20/12 – Преишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ ОБЈЕКТА**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

У члану 2. Предлога закона, којим се мења важећи члан 6., после става 8. додаје се нови став 9. који гласи:

„Предмет озакоњења је и бесправно изграђен објект на којем постоји право државине од стране физичког лица, а који је изграђен на земљишту које је у државној својини, у складу са Законом о основним правним односима.“

Образложење

У пракси се наилази на проблем озакоњења објекта који су бесправно изграђени на земљишту у државној својини ,а на које се примењује Закон о својинско правним односима,односно на којем је могуће извршити конверзију права коришћења у право својине. Наиме,конкретно то изгледа овако: држалац објекта жели да озакони бесправно изграђени објект али му у служби надлежној за озакоњење као услов за спровођење поступка озакоњења ,траже доказ о праву на земљишту на којем је објект изграђен,с обзиром да је земљиште у државној својини и да се конверзија права коришћења у право својине не може спровести ако нема легално изграђеног или озакоњеног објекта,вртимо се у зачараном кругу где су на губитку и грађани и држава.

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА

Др Весна ИВКОВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
16. октобар 2018.године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

Орг.од	Број	Прилог	Вредност
01	351-3160		

ПРЕДСЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник Републике Србије“ бр.20/12 – Преишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ ОБЈЕКТА**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

У члану 1. Предлога закона, којим се мења важећи члан 4., после става 5. додаје се нови став 6. који гласи:

„Изузетно од става 5. овог члана, ако је инвеститор изградио објект на основу привремене грађевинске дозволе на земљишту у приватној својини, такав поступак се окончава у складу са одредбама овог закона, односно надлежни орган доноси решење о озакоњењу.“

Образложење

Постоје објекти породично стамбени, пословни и други, који су изграђени на основу привремене грађевинске дозволе на земљишту у приватној својини, а та привременост је проистекла из разлога непостојања одговарајућег планског акта у време издавања грађевинске дозволе односно у време изградње објекта. С обзиром да је у питању земљиште у приватној својини, сматрамо да се законски може допустити да и овакви објекти буду предмет Закона о озакоњењу.

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА

Др Весна ИВКОВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Одбор за просторно планирање, саобраћај,
инфраструктуру и телекомуникације
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 22. 10. 2018

1004

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
ОК	351-3160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 157. став 6. и члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“, број 20/12 – пречишћени текст), Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације подноси на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ ОБЈЕКТА** следеће амандмане:

АМАНДМАН I

У члану 5. Предлога закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објекта, којим се мења члан 11. Закона, став 6. мења се и гласи:

„Када је предмет озакоњења објекат који је саграђен у заштитној зони објекта јавне намене, пре доношења решења о озакоњењу у складу са овим законом, власник незаконито изграђеног објекта доставља и изјаву да се одриче права на покретање судског спора за накнаду штете по било ком основу у вези са утицајем тог јавног објекта на коришћење озакоњеног објекта, што не искључује могућност заштите права по другим правним основима.“

Образложење

Предложеном изменом става 6. не дерогира се основна одредба овог става, већ се прецизира могућност да власници озакоњених објеката који су изграђени у заштитним зонама објекта јавне намене своја права могу остварити по другим правним основима. Прецизирање је неопходно из разлога што власници предметних објеката могу покренути судски спор за накнаду штете из других разлога или утицаја изузев утицаја јавног објекта односно добра.

АМАНДМАН II

Члан 11. Предлога закона, којим се мења члан 28. Закона, мења се и гласи:

„Члан 28. мења се и гласи:

„Члан 28.

„Надлежни орган, када утврди да се ради о објекту из члана 5. став 1. тач. 3) и 4) овог закона, доставља захтев за давање сагласности за озакоњење управљачу јавног добра, односно организацији надлежној за заштиту природних, односно културних добара.

Уз захтев из става 1. овог члана надлежни орган доставља податке и списе које поседује у тој фази поступка озакоњења.

Управљач јавног добра, односно организација надлежна за заштиту природних, односно културних добара дужна је да писану сагласност или одбијање за давање сагласности за озакоњење достави надлежном органу у року од 15 дана од дана достављања захтева.

Сагласности које достављају управљачи јавних добара не могу бити у супротности са условима из планског документа, нити утврђеним урбанистичким параметрима, односно у супротности са општим актом из члана 8. став 3. овог закона.

У случају достављања сагласности за озакоњење, надлежни орган наставља поступак озакоњења.

У случају да управљач јавног добра поступи супротно одредбама става 4. овог члана, надлежни орган издаје решење о озакоњењу искључиво у складу са урбанистичким и другим параметрима из важећег планског документа, односно у складу са општим актом из члана 8. став 3. овог закона.

У случају да управљач јавног добра, односно организација надлежна за заштиту природних, односно културних добара одбије давање сагласности за озакоњење, надлежни орган ће решењем одбити захтев.

Против решења из става 7. овог члана може се поднети жалба у року од 15 дана од дана достављања.

Против решења из става 7. овог члана које је донело министарство надлежно за послове грађевинарства или надлежни орган аутономне покрајине, није дозвољена жалба, али се у року од 30 дана од дана достављања може тужбом покренути управни спор.

По коначности решења из става 7. овог члана, надлежни орган га доставља грађевинској инспекцији у року од три дана од дана доношења решења.“.

Образложење

Измена, односно допуна, члана 28. Закона о озакоњењу објеката је неопходна због одредбе става 3. члана 8. Закона о озакоњењу објеката. Наиме, приликом спровођења Закона у пракси се показало да управљачи јавних добара често немају у виду општи акт јединице локалне самоуправе, приликом давања сагласности у поступцима озакоњења. Такође, предложеном допуном члана додатно се прецизирају услови за озакоњење, као и поступање надлежних органа у датим ситуацијама.

АМАНДМАН III

У члану 26. Предлога закона, додаје се став 2. који гласи:

„Ако се објекат за који није донето решење о озакоњењу користи за обављање привредне или друге делатности која изискује/подразумева боравак или окупљање већег броја људи, а нарочито ако се користити за угоститељске делатности или употребљава као угоститељски објекат, надлежни орган донеће решење о забрани коришћења тог објекта, ако у року од пет година од дана ступања на

снагу овог закона надлежни орган не изда решење о озакоњењу за предметни објекат. Забрана траје до рушења тог објекта.“

Образложење:

Амандман се предлаже из разлога јер наведени објекти нису безбедни за употребу, а пре свега из разлога што техничка документација не пролази претходној сагласности противпожарне полиције, коју би прошла да је објекат грађен у складу са законом. У пракси је већ било неколико случајева са смртним исходном када су угоститељски објекти изграђени и коришћени без грађевинске и употребне дозволе.

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА

Катарина Ракић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Клуб самосталних посланика
16. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Београд

ПРИМЉЕНО 16. 10. 2018. 952

Ор. јед.	Број	Почетак	Крајност
01	351-3160		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, подносимо:

АМАНДМАН I

Члан 1. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН II

Члан 2. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН III

Члан 3. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН IV

Члан 4. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН V

Члан 5. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН VI

Члан 6. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН VII

Члан 7. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН VIII

Члан 8. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН IX

Члан 9. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН X

Члан 10. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XI

Члан 11. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XII

Члан 12. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XIII

Члан 13. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XIV

Члан 14. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XV

Члан 15. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XVI

Члан 16. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XVII

Члан 17. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XVIII

Члан 18. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XIX

Члан 19. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XX

Члан 20. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XXI

Члан 21. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XXII

Члан 22. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XXIII

Члан 23. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XXIV

Члан 24. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XXV

Члан 25. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XXVI

Члан 26. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XXVII

Члан 27. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XXVIII

Члан 28. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XXIX

Члан 29. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

АМАНДМАН XXX

Члан 30. брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

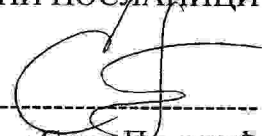
АМАНДМАН XXXI

Члан 31. брише се.

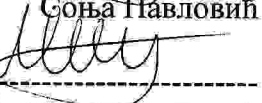
ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Не може се прихватити закон који озакоњује непоштовање других Закона а пре свега Закон о планирању и изградњи, Закон о заштити животне средине, Закон о водама. Осим наведеног, досадашња примена овог закона није спречила нелегалну градњу те се број нелегално изграђених објеката од тренутка доношења Закона о озакоњењу до данас недопустиво увећао. Из наведеног следи да је ефекат закона ништаван те се мора пронаћи у матичном Закону и изградњи друга законска форма како би се проблем нелегалне градње решио.

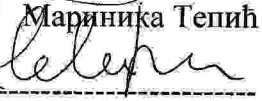
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

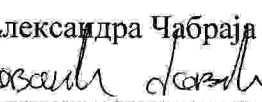
Соња Павловић

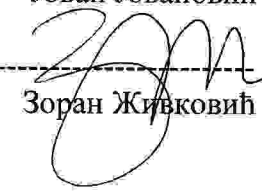
Мариника Тепић

Александра Чабраја

Јован Јовановић

Зоран Живковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО 16. 10. 2018

95

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01/37-3160/18			

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

У члану 30. Предлога закона број “60” замењује се бројем „6”.

Образложење

Закон се би могао примењивати без предложених прописа.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Наташа Јовановић
Наташа Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

915

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	39-3160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 28. Предлога закона брише се.

Образложење

Не може се законом забранити промет непокретности.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Вјерица Радета

B. Radeta

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

95

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

Орг. јед.	Број	Предлог	Вредности
07	359-3160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 26. Предлога закона брише се.

Образложење

Ако би се озакоњење завршавало досадашњим темпом могло би се очекивати да за пет година сви објекти буду порушени.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Александар Шешел

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018. *gII*

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	37-3160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 25. Предлога закона брише се.

Образложење

Предложено решење је незаконито и неуставно. Невероватно је да се овим предлогом уређују општи управни поступак и управни спор.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Срето Перић
Срето П. Перић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	ВГ-3760/18	18	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 23. Предлога закона брише се.

Образложење

Невероватно је да неко може да предложи да се било коме законом забрањује прикључак на електро мрежу, водовод, канализацију и остале инфраструктурне објекте.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Милорад Мирчић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
07	389-3160	18	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 22. Предлога закона брише се.

Образложење

Предложене решење је апсолутно неприхватљиво.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Ружица Николић
Никола Ружица

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

95

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	319-5160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 21. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандманом се следи став Српске радикалне странке о Предлогу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Наташа Јовановић
Наташа Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	359-3160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

У члану 20. Предлога закона реч „коначног“ замењује се речју „правоснажног“.

Образложење

Предложеним решењем нанела би се несагледива штета власницима објеката ускраћивањем вођења управног поступка и управног спора.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Срето Перић

Срето П. Перић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	359-3160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 19. Предлога закона брише се.

Образложење

Предложени члан је у колизији са чланом 34. став 9. Предлога.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Вјерица Радета

V. Radeta

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

gnt

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
07	351-3760/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 17. Предлога закона брише се.

Образложење

Постојеће решење је у складу са Законом о општем управном поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Срето Перић

Срето П. Перић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

95

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
09	351-3160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 15. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандман је у складу са ставом Српске радикалне странке да овај закон мора бити у складу са Законом о општем управном поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Александар Шешел

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

91

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	317-3160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 16. Предлога закона брише се.

Образложење

Постојеће решење је примереније циљу који би овај закон требало да има.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Петар Јојић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

95

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
27	359-3160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

Члан 14. Предлога закона брише се.

Образложење

Амандман је у духу претходних амандмана.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Ружица Николић
Николов Ружица

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

95

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
07	359-3/60/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

У члановима 10, 11, 12 и 13 . Предлога закона реч „коначности“ замењује се речју „правоснажности“.

Образложење

Амандман је у складу са ставом Српске радикалне странке.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Наташа Јовановић
Наташа Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
15. октобар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 16. 10. 2018

911

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	357-3160/18		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћени текст), подносимо на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ следећи:

АМАНДМАН

У члану 9. Предлога закона реч „коначности“ замењује се речју „правоснажности“.

Образложење

Амандман је у складу са ставом Српске радикалне странке, а и у складу са Законом о општем управном поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Срето Перић

Срето П. Перић